تحائف نوشاہیہ
حصّہ دوم (پنجابی)
رحمۃ اللہ علیہ
پیر سید ابوالکمال برق نوشاہی
WWW.QADRI-NAUSHAHI.COM

نام کتاب * تحائف نوشاہیہ حصہ دوم

مُصنف * سید ابو الکمال برق نوشاہی بحر العلومی سجادہ نشین
دربار نوشاہی ڈوگہ شریف ضلع گجرات پاکستان

موضوع * حمد و نعت ۔ مدح مشائخین ۔ و متفرق اشعار بزبان پنجابی

کتابت * بشیر احمد خوش نویس نوشاہی رقم آف حضرت کیلیانوالہ

مطبع * علمی پرنٹنگ پریس لاہور

تعداد * ایک ہزار

بار * سوم

قیمت * ایک پونڈ

سال اشاعت * جولائی سنہ ۱۹۸۲ء

ناشر * مولوی لیاقت حسین نوشاہی ناظم اعلیٰ نوشاہی اشاعتی مشن یوکے

ملنے کے پتے

۱۔ مرکزی بزم نوشاہی ۱۸ ساؤتھ فیلڈ اسکوائر لمب لین بریڈ فورڈ ۸ ویسٹ یارک شائر انگلینڈ

۲۔ نوشاہی اشاعتی مشن ۴۳ ایسن ۱۲ کارل سٹریٹ ویسٹ جرمنی

۳۔ صاحبزادہ سید ظاہر شاہ کمالی نوشاہی ناظم اعلیٰ نوشاہی اشاعتی مشن پوسٹ بکس ۲۸۰۳ مکہ معظمہ سعودی عرب

۴۔ حاجی عدالت خاں نوشاہی ناظم اعلیٰ نوشاہی اشاعتی مشن ہرس خل سٹریٹ 21/A ۲۵۶۲ ڈن ہاگ ہالینڈ

۵۔ مکتبہ نوشاہیہ دربار نوشاہی ڈوگہ شریف براستہ دولت نگر ضلع گجرات پاکستان

۶۔ نوری کتب خانہ بازار داتا صاحب لاہور پاکستان

۷۔ مکتبہ نبویہ گنج بخش روڈ لاہور پاکستان

۸۔ ABDUL QADIR BADRI NOSHAHI 26 FOYER SONACOTRA 94470 BOISSY ST LEGER FRANCE
پیرس نمبر ۱۰ فرانس

عرضِ حال

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

زیرِ نظر کتاب رسالہ "تمائف نوشاہیہ حصہ دوم" نیّرِ تابانِ طریقت حضرت پیر سید ابوالکمال برقؔ نوشاہی بحرالعلومی مدظلہ، کے پنجابی اشعار کا مجموعہ ہے جو اس سے پیشتر دو بار زیورِ طبع سے آراستہ ہو چکا ہے۔

اس رسالہ میں حضرت مصنف مدظلہ، نے حمد و نعت کے علاوہ کئی اسلامی نظریات اور صوفیانہ مشرب کے حقائق کو سادہ الفاظ میں بیان فرمایا ہے۔ آپ کے یہ پنجابی اشعار پنجاب اور خطۂ پوٹھوہار میں بے حد مقبول ہیں۔

خطۂ پوٹھوہار کے اکثر شعر خواں حضرات ان اشعار کو اپنی مجلسوں میں ترنم کے ساتھ پڑھ کر اہلِ ذوق حضرات کو محظوظ کرتے رہتے ہیں۔ گذشتہ کئی سالوں سے یہ کتاب ختم ہو چکی تھی، اور اس کی اشاعت کی شدید ضرورت محسوس ہو رہی تھی۔

آپ کے کلام کے گرویدہ احباب کے پُرزور اصرار پر برادرِ طریقت مولوی لیاقت حسین نوشاہی بحرالعلومی آف چھمالہ ضلع جہلم حال مقیم بریڈ فورڈ انگلینڈ نے زرِ کثیر خرچ کر کے اسے طبع کروایا ہے۔ اللہ تعالیٰ انہیں اجرِ عظیم عطا کرے۔ آمین

احقر محمد یونس اویسی

جون سنہ ۱۹۸۲ء

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

تحمید باری تعالیٰ جلّ شانہٗ

☆

مالکا! یوم میزان دیا بے شک ناصر بھی توں تے نصیر بھی توں
کائنات تمام محتاج تیری داتا سخی بھی توں دستگیر بھی توں
خالق مالک بھی توں تے رزّاق بھی توں مولا! قادر بھی توں تے قدیر بھی توں
برقؔ لیس کمثلہ ذات تیری بے مثل بھی توں بے نظیر بھی توں

☆

مالکا! کون و مکان دیا بے مثل بھی ایں بے نظیر بھی ایں
اے ستار غفار رزاق خالق توں سمیع بھی ایں تے بصیر بھی ایں
بے شک حیّ قیّوم ہے شان تیری توں رحیم بھی ایں تے قدیر بھی ایں
برقؔ مشکل کشا ہے ذات تیری توں معین بھی ایں دستگیر بھی ایں

☆

اسم بلند تے ذات اقدس واحد لا شریک سبحان اللہ
حافظ ناصر غفور رحیم مولیٰ بے شک مالکِ یوم میزان اللہ
ذرّے ذرّے اندر جلوہ گری اُہدی جسموں پاک میرا لامکان اللہ
برقؔ حیّ قیّوم کریم قادر بے نیاز بے مثل یزدان اللہ

اَلرَّحمٰن رحیماں کریماں سخیا! بے شک حق سمیع بصیر ہیں توں
اے سَتّار، غفار رزاق خالق مالک ملک تے قادر قدیر ہیں توں
بے چگون قیوم کریم حافظ ذوالجلال تے دِل نصیر ہیں توں!
برقؔ مشکل کشا ہے ذات تیری اے معین میرا دستگیر ہیں توں

☆

شافی الامراض حکیم مُطلق شاہا! مالکِ کون و مکان ہیں توں
کائنات تمام محتاج تیری داتا! سب دا روزی رسان ہیں توں
تیری سُلطنت لازوال سائیاں! ہر جہان اندر حکمران ہیں توں
اِیس برقؔ مسکین فقیر دیاں فضلوں مشکلاں کردا آسان ہیں توں

☆

بحرؔ و بَرّ جبال وچ ویکھیا میں ہر جگہ دیکھی برتری تیری
شمس و قمر اندر برگ و ثمر اندر دَیر و حرم اندر جلوہ گری تیری
رُشکِ مرأت بنایائی پتھراں نوں بے مثال مولا کاریگری تیری
بے چگون بے مثل یکتا ہیں توں برقؔ کون کر سکے ہمسری تیری

☆

آکھ زبان تھیں بسم اللہ لکھاں حمد ربِ ذوالجلال دی میں
اوہ رحیم بھی ہے تے کریم بھی ہے دَساں گل کی اُسدے کمال دی میں

---

[1] بابو محمد عظیم آف ہڈالہ سیداں ضلع جہلم کے پاس روات کے مقام پر ایک خوبصورت پتھر دیکھ کر آپ نے یہ شعر فی البدیہہ لکھا تھا ۱۲ مرتب

اُڑ فع فہم و ادراک یقیں ذات اُحدی کی ثنا آ کھاں لایزال دی ہیں
برقؔ لَیْسَ کَمِثْلِہٖ شان اُحدی کی مثال دیواں بے مثال دی ہیں

☆

اُے غَفُوْرُ الرَّحِیْم کریم تیری ہر ساہ وچہ کرنی ثناء چاہیئے
بحر و بر اندر دَیر و حَرم اندر لازم ذِکر اَحدی لَا اِلٰہ چاہیئے
واحد لاشریک ہے ذات تیری چرچا وحدت دا جا بجا چاہیئے
برقؔ تیری درگاہ وچہ ٹیک مُتھّا کرنا حق عبدیت ادا چاہیئے

☆

اَللہ اَللہ اَللہ باہجھ کہڑا جسنوں رب رحیم قدیر کہیئے
واحد لَا شَرِیْکَ لَہٗ مَوْلیٰ ذُوالجلال تے ولی نصیر کہیئے
خالق مالک رزّاق قیوم قادر حافظ ناصِر سمیع بصیر کہیئے
برقؔ لَیْسَ کَمِثْلِہٖ شان اُحدی بے چگون تے بے نظیر کہیئے

☆

مالکا! کون دمکان دیا لَا مکان ہو کے ہر مکان وچہ ایں
بے جہت بے جسم بے مثل ہو کے ہر اک جسم وچہ ایں ہر اک جان وچہ ایں
کہڑی جگہ نہیں جلوہ نمائی تیری توں زمین وچہ ایں آسمان وچہ ایں
برقؔ لَیْسَ کَمِثْلِہٖ شان تیری بے مثل ای میرے دھیان وچہ ایں

☆

اعتراف عجز بجناب باریتعالیٰ عزّ اِسمہٗ

تیری ذات بے چُون بے مثل سایاں مولا! حد کوئی تیرے کمال دی نہیں
وِچ کون دمکان دے کون دُوجا کتھے روشنی تیرے جمال دی نہیں
حشر تیک جیکر لکھدی رہے دُنیا مُکدی حمد ربِّ ذوالجلال دی نہیں
کرے برقؔ کی صِفت بیان تیری اُدتھے پہنچ اس نازک خیال دی نہیں

مقام ہُو

روشن ھا ہُوت دی ہُو اندر بُرجِ عدم وِچ رہ کے موجود بھی ہے
ہو کے گم ہوّیت وِچ ویکھیا میں قاصد قصد بھی ہے مقصود بھی ہے
اِمتناعِ بالعَینِ جمال اُہدا لیکن حیرت کہ رُؤیت مشہود دی بھی ہے
برقؔ خارج از فہم مقام ہُو دا ساجد سجدیاں وِچ مسجود بھی ہے

☆

ھ ھُو ہو تیوں ہوئی ظاہر ایسا آ کے چمکیا نُور ہُو دا
مُلّاں حق دے راز نوں سمجھیا نہ دسیا کھول بیان منصور ہُو دا
نفی غیر دی عَینِ اِثبات حق دا لا نفی وِچ جلوہ مستور ہُو دا
برقؔ تیرے اِدراک وِچ کیویں آوے ہے مقام زاہدا بڑے دُور ہُو دا

☆

شانِ ہُو جَلَّ شانُہٗ

کون و مکان دِچہ عَلَم مَچیا حضرت عشق آ کیتی تشہیر ہُو دی
نعرے لاَاِلٰہ دے گُونج اُٹھے پڑھی پتھراں نے تکبیر ہُو دی
مشرقین اندر مغربین اندر ہر مقام دِچہ ہوئی تاثیر ہُو دی
وعدہ یومِ اَلَست دا یاد آیا لکھی برقؔ ییں جدوں تقریر ہُو دی

☆

نُورِ محمد تخلیق کر کے کُنتُ مخفیوں کیتو سُس اِظہار ہُو دا
نغمے کُن فَیَکُوْن دے گُونج اُٹھے جدوں عشق سجایا دربار ہُو دا
ذاتِ مُصطفےٰ رِطلق جمال ربی تے جلال دسیا ذوالفقار ہُو دا
برقؔ پیر نوشہ گنج بخش اُتے روشن ہویا آ نقش و نگار ہُو دا

☆

علم عقل ادراک تے فہم کولوں بڑے دُور ہے زاہد مقام ہُو دا
جنہاں آپناں آپ پچھانیا اے اُنہاں قُرب حاصل صبح و شام ہُو دا
ایہ مخلوق سبب عرفان دا اے اکھاں کھول کے ویکھ انعام ہُو دا
برقؔ طائرِ طبع مخمور ہویا نوشہ پیر نے بخشیا جام ہُو دا

☆

ہویا نوریاں لئی مَسجُود آدم پایا شرفِ تکریم اِنسان ہُو تھیں
ہمگ و ثمر انہد کاریگری اُہدی گلستان ہُو تھیں بیابان ہُو تھیں

ایسا نورِ محمدی چمکیا اسے روشن ہو گیا سارا جہان ہُو تیئیں
برقؔ محکم بُرہان نظام عالم نجرے مُنکر کیوں ہو گئے نادان ہُو تیئیں

بُرہان بر ذاتِ واجب الوجود جلّ شانہٗ

صفت قوی دلیل موصوف اُتے جے مصوّر نہیں تاں تصویر کیوں ہے؟
شمس و قمر نجوم بروج ثاقب جے معمار نہیں تاں تعمیر کیوں ہے؟
دیکھ مُصحفِ خلق دیاں آیتاں نوں کاتب نہیں تے ایہ تحریر کیوں ہے؟
برقؔ نفسِ حیات بر ذات شاہد جے مُدبّر ہی نہیں تدبیر کیوں ہے؟

☆

اکھاں نک زبان دماغ صورت حجّۃ قاطعہ اپنے مقام وِچ ہے
ما سواریق، اعصاب بُرہان سارے ایہہ پرنقص تیرے فکرِ خام وِچ ہے
بحر و برّ جبال تے غور کر لے کہڑا فرق اُسدے انتظام وِچ ہے
برقؔ سامنے دیکھ جما، اُہدا جلوہ گرادہ فلکی نظام وِچ ہے
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ س ص پ۲۳ (قرآن مجید)

خالقا! رازقا! دستگیرا! تیرا ناں کوئی نہیں تینوں کی آکھاں
پُتر دھی نہ بھین بھرا تیرا باپ ماں کوئی نہیں تینوں کی آکھاں
پاک ذات صفات دی قید تھیں تو لو جسم وجاں کوئی نہیں تینوں کی آکھاں
برقؔ توں محیط ہر شئے اُتے تیری تھاں کوئی نہیں تینوں کی آکھاں

☆

کہیا سچ نوشہ بھوڑے والڑے نے تیری جگہ بھی نہیں تے نشان بھی نہیں
کوئی ذات بھی نہیں تے صفات بھی نہیں ہتھ پیر بھی نہیں تے زبان بھی نہیں
اے پرمالکا! کارن تسکین قلبی مولا کیسے بن تینوں گزران بھی نہیں
برقؔ رازِ توحید بیان کرنا گرچہ مشکل بھی نہیں پر آسان بھی نہیں

مَا عَرَفْنٰكَ حَقَّ مَعْرِفَتِكَ

ضبطِ تحریر دِچہ کیویں آوے کوئی حد مولا تیرے شان دی نہیں
اے حکیم بے حکمت کمال تیری جستوں پہنچ دی عقل لقمان دی نہیں
تیرے رازنوں مالکا! کون سمجھے ایڈی سمجھ کسے رازدان دی نہیں
برقؔ کس طرح لکھے ثنا تیری طاقت قلم دی جرأت زبان دی نہیں

☆

غفلتاں وچہ غرقاب ہو کے بندے سمجھیا تیرے احسان نوں نہیں
بھاہی نفس دی وِچہ اسیر ہو کے مولا! منیا تیرے فرمان نوں نہیں
شجر و حجر سارے ثنا خوان تیرے آئی سمجھ پر ناقص انسان نوں نہیں
برقؔ بندگی باہجھ نہ بنے بندہ ایڈی عقل پر عقلِ نادان نوں نہیں

☆

کون ہیں توں تیری شان کی اے جن و ملک انسان پچھانیا نہیں
بھاویں اَقْرَبُ مِنْ حَبْلِ الْوَرِیْد ہیں توں کیتا بڑا دھیان پچھانیا نہیں
اے رحیم قدیم مختار تینوں کسے اہلِ عرفان پچھانیا نہیں
برقؔ کول میرے ڈیرے ہین تیرے اسے پر ہاں حیران پچھانیا نہیں

اے مُصوّرا! کون و مکان دیا تیری ویکھ تصویر پچھانیا نہیں
اَلعجَب کہ بزمِ میثاق اندر تیری سُنی تقریر پچھانیا نہیں
کتنی وار میں بَیتُ العتیق اندر موہوں کہی تکبیر پچھانیا نہیں
برق ویکھ کے بناں حجاب تینوں ایہو کراں تحریر پچھانیا نہیں

☆

بحروبر وِچہ بھالدا کوئی تینوں کوئی لبھدا بوٹے گلاب دے وچہ
دَیروحرم وِچہ کوئی تلاش کردا کوئی ویکھدا پھرے مہتاب دے وچہ
کوئی طُور اُتے مُلاقات کردا کوئی آکھدا دیکھیا خواب دے وِچہ
آکھے برق احمد مصطفےٰ باہجھوں پہنا کوئی نہ تیری جناب دے وچہ

اَللّٰہُ نُوْرُ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ

ارض وسما وِچہ آپ وَسّے کہڑی جگہ جلوہ اُسدے نور دا نہیں
اَنَا الحق درخت دی پتے آکھن پر تدھ سمجھیا واقعہ طُور دا نہیں
ھُوَالحق ظاہر انا الحق وچوں ملاں سمجھیا سُخن منصُور دا نہیں
برق رازِ حقیقت توں کیا جانیں زاہد! کم ایہ تیرے شعور دا نہیں

اِنَّ رَبِّیْ لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ

مَنیّا سارے جہان اُتے میرے جیہا عاصی اِنسان کوئی نہیں
ضامن میں مسکین دا کون ہووے میری کیسے سنگ جان پچھان کوئی نہیں
نامہ عمل دا کیتا سیاہ آپوں پہلے سوچیا نفع نقصان کوئی نہیں
برق کتھے جا کرے فریاد عاجز تین بن مالکا! ہور رحمٰن کوئی نہیں

مالکا! مخلصی ہووے کِسدی جے توں کریں گرفت خطاواں پچھے
نامہ عمل تے کون نادان نازاں بھناں آس نجات عطاواں پچھے
خطاکاریاں وِچ نہ کسر چھوڑی اُساں لگ کے نفسِ رسوا پچھے
برقؔ ہور نہ آسرا کوئی مینوں دیویں بخش سایاں مُصطفےٰ پچھے

منزلِ حیرت

منزلِ حیرت وِچ ویکھیا میں وصل وصل تے ہجر ہجران ہی نہیں
ہست ہست بھی نہیں بُود بُود بھی نہیں جسم جسم بھی نہیں جان جان ہی نہیں
عُدم عدم شہود شہود ہی نہیں جہت جہت مکان مکان ہی نہیں
برقؔ حیرت در حیرت ہزار حیرت عاشق گم موجود جانان ہی نہیں

☆

منزلِ حیرت دا کی دَساں وَصل وَصل بھی ہے ہجران بھی ہے
کُفر کُفر بھی ہے اِسلام بھی ہے مَوج مَوج بھی ہے تے طوفان بھی ہے
خزاں خزاں بھی ہے تے بہار بھی ہے دَشت دَشت بھی ہے گلستان بھی ہے
برقؔ حیرت در حیرت ہزار حیرت عاشق عشق بھی ہے تے جانان بھی ہے

☆

منزلِ حیرت دا کی پُچھتیں محو وصل اندر اِنتظار بھی ہے!
دَشتِ پُرم وِچ جہڑا صَیّاد آیا اوہ صیّاد بھی ہے تے شکار بھی ہے

تُوں نے موت بھی ہے تے حیات بھی ہے چمن چمن بھی ہے گلزار بھی ہے
برقؔ عجب آئین مستانیاں دا مست مست بھی ہے خبردار بھی ہے

☆

منزل حیرت دا کی دساں ایتھے فلسفہ منطق کلام گم ہے!
ایہ بستی پریم پُجاریاں دی ایتھے کفر گم ہے تے اسلام گم ہے!
ابتدا گم ہے انتہا گم ہے آغاز گم ہے تے انجام گم ہے
برقؔ حیرت در حیرت ہزار حیرت اس مقام دِچہ آکے مقام گم ہے

نعت سرورِ کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

رحمۃ للعالمین محتاج ایہ سارا جہان تیرا
کرسی عرش تیرا لوح قلم تیرا ایہ زمین تیری آسمان تیرا
ایہ جہان تیرا اوہ جہان تیرا کملی والیا! لا مکان تیرا
کرے برقؔ کی نعت بیان تیری مولیٰ پاک آپوں مدح خوان تیرا

☆

الرؤف رحیم مختار احمد بے شک حق سراج منیر ہیں توں
اے حبیب اللہ شفیع عالم مصطفےٰ بشیر نذیر ہیں توں
بے مثل نہ کوئی مثال تیری ختم الانبیاء اوّل اخیر ہیں توں
برقؔ اعلم توں اعلم ہے ذات تیری مخلوقات اندر بے نظیر ہیں توں

☆

عرشی آن اُوسے تھنے زمین بوس ہوون ایسی بارگاہ عالی جناب دی اے
رُخِ پاک وَل نظر کر ویکھ سکے ایہ مجال نہ ہرگز مہتاب دی اے
جو کجھ ارض و سماد وِچ ویکھنا ئیں ضیا، پاشی رسالت مآب دی اے
برقؔ اَیُّکُمْ مِثْلِیْ ارشاد احمد بے شک ذات بے مثل جناب دی اے

☆

رَحْمَةٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ! وچہ دو جہان مختار ہیں توُں
ہک لکھ تے کئی ہزار مُرسل آقا! ساریاں ندا سردار ہیں توُں
کائنات تمام کنیز تیری، ہر دو کون اندر تاجدار ہیں توُں
شافعی روز محشر ساقی حوضِ کوثر برقؔ عاصیاں ندا غمخوار ہیں توُں

☆

کائنات توں کفر ظلمات مِٹ گئی سُورج چمکیا آن محمدی اے
عزّیٰ لات، منات سب مات ہوئے رب اک اعلان محمدی اے
ٹُوٹے چن ہو گیا آسمان اُتے سُنیا جدوں فرمان محمدی اے
برقؔ نوحؑ، عیسیٰؑ، سلیمانؑ، یوسفؑ اعلیٰ سب توں شان محمدی اے

☆

جتنے جگ اندر انبیاء آئے اعلیٰ سب توں شان محمدی اے
توریت، زبور منسوخ ہویاں آیا جدوں قرآن محمدی اے
شرق، غرب اندر عجم عرب اندر روشن شمع عرفان محمدی اے
تکیا برقؔ میں عرش عظیم اُتے جُھلدا سبز نشان محمدی اے

رَحْمَةً لِّلعٰلَمِیْنَ ! ختم الانبیاء نُورِ مبین ہیں توں!
کائنات تمام طفیل تیرے بیشک باعثِ عرش بریں ہیں توں
بے مثال یکتا ہے ذات تیری اندر کون و مکان مکین ہیں توں
برقؔ مصدرِ فیض ہے ذات تیری اے مختار امین یٰسین ہیں توں

☆

اے مختارِ دو عالم رُسول عربی لفظ حق دی عَین تفسیر ہیں توں
مُصطفیٰ ہیں توں مجتبیٰ ہیں توں اے بشیر! امین نذیر ہیں توں
ٹوٹے چن کر دیں آسمان اُتے پتھراں کولوں پڑھا ندا تکبیر ہیں توں
برقؔ ذات تیری بے مثال آقا! نورِ ذات سراجِ منیر ہیں توں

☆

مرحبا اے عرب دے تاجدار! بے شک زینتِ کون و مکان ہیں توں
لَوْلَاکَ لَمَا ہے شان تیری شاہا! باعثِ دو جہان ہیں توں
روشن چن تیریاں ضیا پاشیاں نیں آقا! رونقِ زمیں آسمان ہیں توں
برقؔ عرش تورڑیں دُنیا جاندی اے عرش فرش اندر حکمران ہیں توں

☆

اَعْلَمْ توں اَعْلَمْ ہے ذات تیری اُمّیؐ لقب والا سردار ہیں توں
کائنات تمام محتاج تیری داتا سب دا غمگسار ہیں توں
اساں بندیاں مندیاں گندیاں دا وچہ مشکلاں دے ہوندا یار ہیں توں
برقؔ آس اُمیدیاں کشتیاں نوں بھَرڑ کے شوہ وچوں لاندا پار ہیں توں

رَحْمَةٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ! نورِ حق تھیں روشن پیشانی تیری
لوح قلم اندر کرسی عرش اندر کہڑی جگہ نہیں ضوفشانی تیری
توں مختار ساری کائنات دا ایں ہر دو کون اندر حکمرانی تیری
برقؔ بندے کی کرنی تعریف تیری مولا پاک کیتی مدح خوانی تیری

مراتب مصطفٰے صلی اللہ علیہ وسلم

عرش نہیں لے کے فرش تو‌ڑیں کیتھے روشنی اُسدے جمال دی نہیں!
اُسدی خاطری ہوئے کونین پیدا ایسی شان کسے باکمال دی نہیں!
مَظہر ذات ربِ ذوالجلال احمد کوئی مثل اُس بے مثال دی نہیں
کرے برقؔ کینج مدح بیان اُسدی اُتھے پہنچ اس ناقص خیال دی نہیں

☆

اُلحق سب عرشیاں فرشیاں تھیں رُتبہ بڑا ختم المرسلین دا اے
اوہ سراجاً منیر یٰسین شاہد ایہ ارشاد ربُ العالمین دا اے
جو حضورؐ نوں اپنے جیہا جانے کوئی مذہب نہ اس بے دین دا اے
برقؔ ہمسری کرے جو نال احمد پھریا مغز اس احمق لعین دا اے

تشریف آوری سیدالرسل صلی اللہ علیہ وسلم

مرحبا احمد مختار آئے جسدے آؤنے تھیں باطل دین بدلے
ناقدنویں دستور ہو گئے جگ تے پچھے کفر دے کالے آئین بدلے

ہویاں رحمتاں کل جہان اُتے احمد مجتبےٰ نورِ مُبین بدلے
برقؔ بخش دیسی رب عاصیاں نوں روزِ حشر ختم المرسلین بدلے

بحضور فخر الرسل صلّی اللہ علیہ وسلّم

رَحْمَۃٌ لِّلْعَالَمِیْنَ ! کوئی تیرے ورگا کائنات وِچ نہیں!
نوری ناری تے خاکی محتاج تیرے ثانی کوئی تیرا مخلوقات وِچ نہیں
جو انسان نہ تیرے حضور جھکدا نورِ معرفت اُسدی برات وِچ نہیں
تیرے ذِکر تھیں جیہڑی زبان خالی برقؔ اثر کوئی اُسدی بات وِچ نہیں

☆

رَحْمَۃٌ لِّلْعَالَمِیْنَ ! ساری خلق اندر یکتائی تیری
ذات اللہ رب نوں کسے نہ منناں سی جیکر نہ ہوندی راہنمائی تیری
توں محبوب رب ذوالجلال دا ایں دُنیا جاندی اے مصطفائی تیری
برقؔ گل ایہو صاف فیصلے دی توں خدا دا ساری خدائی تیری

☆

وَرَفَعْنَا لَکَ ذِکْرَکَ کہہ کے مولا پاک خود صفت سنائی تیری
دُوٹے چن کر کے آسمان اُتے کیتی رب نے پیش صفائی تیری
بے شک حق ہے ایہ نور آپنے تھیں خالق خلق نے ذات بنائی تیری
برقؔ گل ایہو صاف فیصلے دی ہے خدا تیرا اتے خدائی تیری

☆

عرب تے عجم دا ذکر کی اے ہر دو کون اندر بادشاہی تیری
روز حشر نہ کوئی نجات پاسی جاں تک پیش نہ ہوسی گواہی تیری
مرسل نبی جتنے یا رسول اللہ سارے رکھدے ہین تکیائی تیری
اِسّے واسطے برقؔ ہیں آکھیا اے ہے خدا تیرا تے خدائی تیری

☆

مدنی تاجدارا! کمی والیا وے عرش فرش اندر روشنائی تیری
توں محبوب رب ذوالجلال دا ہیں بڑے دور تک ہوئی رسائی تیری
ہیسی جنہاں دے دِلاں تے مُہر وی جی آقا! اُنہاں نے قدر نہ پائی تیری
برقؔ گل ایہو صاف فیصلے دی توں خدا دا ساری خدائی تیری

☆

رَحْمَةً لِّلْعَالَمِیْن! منکر سمجھ نہ سکیا وڈیائی تیری
اوہ گستاخ بوجہل ابلیس وانگوں جہڑے آکھدے شرک رسائی تیری
سنے جوڑیاں عرش عظیم اُتے ہوئی سوہنیاں جلوہ فرمائی تیری
برقؔ صاف ایہو گل فیصلے دی توں خدا دا ساری خدائی تیری

☆

رَحْمَةً لِّلْعَالَمِیْن! شجر و حجر نے دِتّی گواہی تیری
توں سردار ساری کائنات دا ہیں مختاری از ماہ تا ماہی تیری
رہے خاک دے ڈھیر لات منات عزیٰ ہوئی جدوں سی جلوہ فرمائی تیری
اِسّے واسطے برقؔ ہیں آکھیا اے ہے خدا تیرا تے خدائی تیری

رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِیْنَ ! ہوئی وِچ حضور رسائی تیری
شرق، غرب، جنوب، شمال، اندر کملی والیا اسب روشنائی تیری
منکر کرے تنقیص ہزار واریں رب آپ کیتی وڈیائی تیری
برقؔ حق تحقیق نہ شک کوئی توں خدا دا ساری خدائی تیری

☆

ٹوٹے چن ہو گیا اسمان اُتے ہوئی جدوں سی جلوہ نمائی تیری
جے توں پیدا نہ ہوندوں نہ ہوندی دنیا مولا آپ خود شان بنائی تیری
ضیار پاشیاں سورج اور چاند ہیں ہمایہ تے سوہنیاں کرم فرمائی تیری
اسے واسطے برقؔ میں آکھیا اے ہے خدا تیرا تے خدائی تیری

☆

بے شک حق ہے ایہہ مدنی ماہی جیہا کوئی ہور اسمان زمین تے نہیں
جو جبین نہ اُسدے حضور جھکدی نور معرفت اس جبین تے نہیں
جو حضور نوں اپنے جیہا سمجھے اوہ بے دین موُدکھ کسے دین تے نہیں
برقؔ شرک توں بُری توحید اُسدی جے فدا ختم المرسلین تے نہیں

☆

رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِیْنَ ! عرشِ اعظم نے تیری تعظیم کیتی
قربان مہمانیاں تیریاں توں میزبانی غفورٌ رحیم کیتی
شرف اُمتی ہون دا ہووے حاصل ایہہ آرزو موسےٰ کلیم کیتی
برقؔ قاسم ازل عطا اپنی تیرے ہتھاں دے نال تقسیم کیتی

ہک لکھ تے کئی ہزار اُتے بے شک ہویا سردار رسولِ عربی
مُوسیٰ طُور تے پہنچ بے ہوش ہویا کیتی جا گفتار رسولِ عربی
دُنیا جانا ہی اسے تُسنے جوڑیا ندے گیا عرش توں پار رسولِ عربی
برقؔ سیدالرسل محمد احمد حق پسح مختار رسولِ عربی

☆

رَحْمَۃٌ لِّلْعَالَمِیْن! سب عارفاں دا مُقتدا ہیں توں
ولی نبی سارے تیرے مقتدی نے آقا ساریاں دا پیشوا ہیں توں
اندر دشتِ پریم دے ڈِٹھیا میں ہر قافلے دا راہنما ہیں توں
اُنس برقؔ جیہیاں او گنہاریاں لئی وِچ مُشکلاں مشکل کشا ہیں توں

☆

مصطفےٰ کون ہے تے خدا کون ہے سمجھن واسطے خاص شعور چاہیئے
رَب کون ہے ایہہ مصطفےٰ دَسے مصطفےٰ لئی رَب غفور چاہیئے
لامکان اندر ہے مکین کہڑا دیکھن واسطے باطنی نور چاہیئے
برقؔ رَب دا پاؤناں نہیں مشکل پر ہے شرط وسیلہ حضور چاہیئے

☆

ایسا حُسن نہ چودھویں دے چن دا اے جیسا چمکیا اُس دے رُخسار دا رنگ
زُہرہ مشتری دی ویکھ چمک مِٹ گئی جدوں ڈِٹھیو نے میرے یار دا رنگ
نرگس موتیا دی اُتھے قدر کی اے ایہو جیہا نہ ساری گلزار دا رنگ
برقؔ اَیُّکُمْ مِثْلِیْ اعلان ہویا بے مثل ہے مدنی سرکار دا رنگ

مُصطفٰے رانہ خدا گویم و لے رب نہ از وَے جُدا بینم
وَ اللہ گفتِ اُو گفتِ خدا دانم باللہ دستِ اُو دستِ قضا بینم
بشنو مَا رَمَیتَ چہ میگوید ایں چہ منظر حیرت افزا بینم
گویم مُنکرا! ایں وا شگاف سخنے نورش. برقؔ اندر مُصطفٰے بینم

☆

آکھ صَلِّ علیٰ زبان وِچوں — وال وال وِچوں جسم جان وِچوں
ایہ آواز آوے لامکان وِچوں — ایہو غرض قرآن مجید دی اے
اُہدی بخشش نوں ربدا انعام سمجھو — اُسدی گل نوں حق دا کلام سمجھو
مخلوقات نوں اُسدا غلام سمجھو — بیشک گل ایہ بڑی تاکید دی اے
ایہ زمین اُسدی تے زمان اُسدا — کُرسی عرش اُسدا لامکان اُسدا
ایہ جہان اُسدا اوہ جہان اُسدا — اِتھے لوڑ نہ کسے نائید دی اے
ایہ صوم اُسدے تے صلوٰۃ اُسدی — ایہ حج اُسدے تے زکوٰۃ اُسدی
نورِ ذات اُسدا نورِ ذات اُسدی — ایہو برقؔ بس اصل توحید دی اے

ورودِ مسعود سیدِ کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

مرحبا احمد مختار آیا — کُل انبیاء دا سردار آیا
عرشی کہن مدنی تاجدار آیا — خوشیاں ہویاں زمین اسمان اُتے
عرش فرش اندر سارے راج اُسدا — ہویا کُل جہان محتاج اُسدا
دو جہان وچہ ہویا معراج اُسدا — ذرا شبہ نہیں ایس بیان اُتے

اُسدی ذات کبریا جانو　　اُسدے حکم نوں حکم خدا جانو
تے موجود اس نوں ہر اک جا جانو　　ہر دیار اندر ہر مکان اُتے
اُس تھیں فرق کھڑا ایڈے دُور دائی　　ایہ جہان پرتو اُسدے نور دائی
برقی فیض ایہ سارا حضور دائی　　جو کجھ دیکھنا ئیں جن انسان اُتے

☆

مرحبا ختم المرسلین آیا　　احمد مصطفٰے نورِ مبین آیا
شاہِ انبیاء ہو کے یٰسین آیا　　خبراں پہنچ گیاں بڑے دُور توڑیں
اُس نے تاج لولاک لما پایا　　تے خطاب ختم الانبیاء پایا
پایہ عجب اُس نورِ یکتا پایا　　رہسی چمکدا یوم نشور توڑیں
بُت کعبیوں جھَن گواۓ اس نے　　کلمے پتھراں کولوں پڑھاۓ اس نے
اندر پلک غبار ہٹاۓ اس نے　　جھڑا پہنچیا اُس حضور توڑیں
جنہوں دیکھ کے عرش عظیم جھکیا　　یعقوبؑ یوسفؑ ابراہیمؑ جھکیا
برقی نوحؑ تے موسےٰ کلیم جھکیا　　کوئی پہنچیا نہ اُسدے نور توڑیں

فخرِ مباحات

مدح خوان رسولِ امین دا میں　　قدمبوس اُس شاہِ حسین دا میں
نغمہ سنج ختم المرسلین دا میں　　ہور کسے دی شان میں کی جاناں
اُسدے رخِ منور دی جھات ہوگئی　　کالے قلب توں دُور ظلمات ہوگئی
اُسدے دیکھیاں میری نجات ہوگئی　　شُتی یوم میزان میں کی جاناں

آپوں لکھن والا تے لکھوان والا — آپے لکھے ہوئے لیکھ مٹان والا
میرا آقا خود بخت بنان والا — قسمت تیرا احسان میں کی جاناں
میر قافلہ شیر یزدان میرا — غوث پاک میراں نگہبان میرا
مددگار نوشہ سلطان میرا — برقؔ نفع نقصان میں کی جاناں

عظمت رسالت مآب صلی اللہ علیہ وسلم

کملی والے دی پاک درگاہ اندر ادب نال ہر اہلِ ایمان جھکدا
زہرہ مشتری سورج تے چن جھکدے ایہ زمین جھکدی آسمان جھکدا
اوہ کم بخت مردود ذلیل ازلی اوسدے اگے نہ جہڑا انسان جھکدا
برقؔ بارگاہ مصطفےٰ اندر دتو کہڑا نہیں اہلِ عرفان جھکدا

✡

ملی آدم نوں خلعت خلافت جاں اوسدے اگے ہر ملک ذی شان جھکیا
جبرائیل جھکیا، اسرافیل جھکیا میکائیل دی ہو کے قربان جھکیا
مدنی ماہی دے نور نوں کر سجدہ ہر اک فلکی ایہ سن کے اعلان جھکیا
برقؔ لعنتی طوق گل پا لیوس پر نہ آدم دے اگے شیطان جھکیا

✡

کملی والیا! تیری درگاہ اندر مسلمان دا سرِ تسلیم خم ہے
لوح قلم کرسی سورج چن تارے آسمان دا سرِ تسلیم خم ہے

کارن قدم بوسی یا رسولُ اللہ دو جہان دا سَرِ تسلیم خمُ ہے
برقؔ منکر اندے سِر تے خاک پا کے میری جان دا سَرِ تسلیم خمُ ہے

☆

کعبہ سمجھ محبوب دی گلی تائیں عاشق کرن ادبوں بار بار سجدے
جتھے یار دا نظر جمال آوے اُتھے کرن کیوں نہ جان نثار سجدے
کیتا سجدیوں عذر ابلیس نے جاں ساری عمر دے ہو گئے بیکار سجدے
برقؔ احمد مُختار دے عشق باہجوں منظور نہ وچہ سرکار سجدے

☆

بحرِ تفکرؔ وچہ جی میرا ڈبا ظُلمتِ شبِ ہجران تک کے
بھُل گئی یوسفؔ نوں بنتِ طیموُس یکدم جلوہ بار اوہ شاہِ خُوبان تک کے
حُوراں خُلدِ بریں وچہ تڑف اُٹھیاں محوِ حیرت ہو گئے غلمان تک کے
برقؔ دوئے جہان قُربان ہوئے کملی والا اوہ عربی سلطان تک کے

☆

بنتِ طیموس جے خواب اندر کملی والے دا کدے دیدار کر دی
قسم رب دی اُس دِلربا اُتوں کدے یُوسف دے جان نثار کر دی
کدے بُت نوں پھیر مُڑ پُوجدی نہ دِلوں کفر دے دُور زنگار کر دی
برقؔ محو تجلّیِ ذات ہو کے سدا یادِ ربِّ کردگار کر دی

☆

اضطرابِ قلب

پیا ٹُرِ فدا طائرِ رُوح میرا ربا عرب دے دیس دی وا آوے
ہوئی مُدت حضور دے وِچ تینوں منتظر ہاں کدھر دوں صدا آوے
وِچ فُرقتاں جیون دُشوار ہویا اس تھیں بہتر ہے میری قضا آوے
برقؔ شکر دے کراں ہزار سجدے لے پیغام جے بادِ صبا آوے

☆

میں معذور حضور مجبور ڈاہڈا ہا پہنچاں کس طرح پاک دربار اُتے
عُمر بیت گئی وِچ تیاریاں دے شاہا! کرم دی نظر لاچار اُتے
جانے رَبّ کد کھُلسن نصیب میرے جھاڑو پلکاں سنگ دیساں مزار اُتے
برقؔ دید تیری کر کے شاد ہوواں آقا! مہر ہووے اوگنہار اُتے

☆

شوق وصال دا تد تاں بھیں اے پر قسمتاں دا اتفاق ڈاڈھا
رُوح القدس یا کوئی کلیم ہووے سانوں جاپدا شان لولاک ڈاڈھا
منظر طور دا رکھے کجھ ہور مطلب کرنا سیر اُپر افلاک ڈاڈھا
رِشتہ دار گرائیں ہزار بھاویں مدنی یار سنگ برقؔ دا ساک ڈاڈھا

☆

مقامِ عبرت

اِتھے بشر تے نُور دے پئے جھگڑے کوئی بشر آکھے کوئی نور سمجھے
ہووے دین ایمان دی لوڑ جنہوں خیرُ البشر نوں نُور ضرور سمجھے
جَاءَکُم مِنَ اللهِ نور آیا نورِ حق نُوں نہ بے شعُور سمجھے
برقؔ نور نوں جھڑا نہ نور جانے اپنے عقل دے وِچ فتُور سمجھے

☆

خیرُ البشر نوں بشر دیوانگ سمجھے ایہ گستاخی اُس نجد دے زاغ دی اے
اینویں اَنھیاں نوں نظر آوندا نہیں تد ہم روشنی کدوں چراغ دی اے
وَالضُّحٰی رُخسار وَاللَّیل زُلفاں چمک اکھیاں وِچ مَازَاغَ دی اے
برقؔ کرے دعویٰ اُسدی ہمسری دا ماری مَت نجدی بد دماغ دی اے

☆

دُنیا بَشر بَشیر نوں سمجھیا اے اصل وِچ ایہ غلطی شعُور دی اے
خاکی نُورِ نبوّت نوں جاندے نہیں تد ے بحث ایہ بشر تے نور دی اے
کدوں بشر جاندے لَا مکان اندر گل صاف ہے پَر بڑے دُور دی اے
برقؔ نُور نہ آکھاں تے کی آکھاں ضیاء پاشی جد سارے حضور دی اے

☆

قَدْ جَاءَکُمْ مِنَ اللّٰہِ نُوْرٌ وَّ کِتٰبٌ مُّبِیْنٌ

جَاءَکُم مِنَ اللّٰہِ نُور پڑھ لے ثابت نورِ محمد قرآن وچوں
مصطفٰے نُورٌ مِنْ نُوْرِ اللّٰہِ نورِ احمدی نُور یزدان وچوں ا
عیسٰی رُوحُ اللّٰہ احمد نُورُ اللّٰہ قائم نسبتِ ذات قرآن وچوں
برقی ویکھیا دل دیاں کھول اکھاں نورِ حق عربی سلطان وچوں

☆

جَاءَکُم مِنَ اللّٰہِ نور پڑھ لے ثابت نورِ محمد آیات تھیں ہے
خیر البشر سنگ بشر نوں کی نسبت خیر البشر افضل کائنات تھیں ہے
پتھر کوئی یاقوت نوں آکھدا نہیں گویا قوت جنسِ جمادات تھیں ہے
برقی صاف حدیث دے وچہ آیا نورِ نبی اول مخلوقات تھیں ہے

☆

خیر البشر نوں بشر دے وانگ سمجھیں آیہ نُور تیرے دھیان وچہ ہے
انا بشر تردید جے نور دی ہے تاں تضاد آیاتِ قرآن وچہ ہے
فرق مصطفٰے دے نور ہون وچہ نہیں فرق منکرا! تیرے ایمان وچہ ہے
برقی منّ نہ منّ رضا تیری اے پر کسر نہ میرے سمجھان وچہ ہے

☆

نہ کوئی نوری نہ ناری نہ خاکی جیسی ہوئی لوح محفوظ تحریر نہیں سی
کرسی عرش دا نام و نشان نہ سی ظہور دی ہوئی تشہیر نہیں سی

صورت کون و مکان سی عدم اندر اَجے کھچی مُصوّر تصویر نہیں سی
برقؔ مُصطفےٰ تدوں وی نبی ہیگسن جدوں آدم دا بنیا خمیر نہیں سی

☆

انا بشر دا ایہ مفہوم نہیں ہے سانوں سمجھدیا! اینویں بے زار نہ کر
توں حقیقتِ احمد نوں سمجھیا نہ اینویں پیا فضول تکرار نہ کر
عبرت پکڑ ابلیس دے واقعہ تھیں سجدہ ادب کر کبر ہنکار نہ کر
برقؔ حق تے جے ہے ایمان تیرا نورِ حق دا تاں انکار نہ کر

بحضور سرورِ کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

رَبّ دے مُلک دے تاجدارا! بیشک توں افضل مخلوقات وچوں
کملی والیا! تیری مثال کوئی نہیں بے مثل ہیں توں کائنات وِچوں
تیرے نُور دے ہیگن محتاج نوری آقا! نُور تیرا نُورِ ذات وِچوں
برقؔ اہلِ صفا دا ایہ مسلک ثابت ہے حدیث آیات وِچوں

سیّاحِ لامکاں صلی اللہ علیہ وسلم

عرش سجایا فرشتیاں نے مولا آکھیا احمد مختار آسی
حُوراں ہار سنگار لگاں پیاں آکھن عرشاں تے رب دا یار آسی
خوشیاں خلد بریں دیوچہ ہویاں مچیا غُل اَج عربی دلدار آسی
برقؔ ساقیِ کوثر شفیعِ محشر احمد مصطفےٰ عالی سرکار آسی

مرحبا پیاریا! بسم اللہ شہرہ فلک اُتے تیرے آونے دا
لوح قلم کرسی اتے عرش اُتے چرچا ہے تشریف لیاونے دا
تیرے پائے مقدس دی خاک اُتوں چاند کانوں گھول گھماونے دا
برقؔ خلد بریں وچ حوراں شوق رکھدیاں سیس جھکاونے دا

☆

بُرہان بر معراج جسمانی

پیا موتوں بیٹھ کے سوچدا اے کیویں گئے حضور اسمان اُتے
ایسا کرے ناردار عیب پیا اس بنے سمجھ دی عقل نادان اُتے
نہ حدیث تے ایہ اعتبار کردا ایمان نہیں اِسدا قرآن اُتے
برقؔ آدم جے جنتوں آ سکدا کی اعتراض رہندا اسدے جان اُتے

اعترافِ عجز حضرت جبرائیل علیہ السلام

جبرائیل نے آکھیا یا مولا! سِدرہ پر جے اتاں تک پیر پہنچے
اگے ذات احدیت دے مین جلوے اس مقام وچ کوئی نہ غیر پہنچے
کملی والیا! لامکان اندر کوئی مول نہ تیرے بغیر پہنچے
برقؔ اَوْ اَدْنٰی دے منزل اندر مصطفےٰ کریندڑے سیر پہنچے

☆

شانِ مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وسلم

چرچے ہوئے ایہہ سارے جہان اندر ۔ دُھمیا غُل زمین دا آسمان اندر
انتظار ہوندے لامکان اندر ۔ اَج انبیاء دا سردار آسی
بقعہ نُور زمین آسمان ہوئے ۔ حاضر ادب نئیں حُور و غلمان ہوئے
کارن یار دے عجب سامان ہوئے ۔ مولیٰ آکھیا اے میرا یار آسی
اِس جہان والے اس جہان والے ۔ جنّت عدن والے آسمان والے
کرسی عرش والے لامکان والے ۔ سارے آکھدے احمد مختار آسی
عرش نور دے نال سجایا گیا ۔ پردہ قابَ قوسَین اُٹھایا گیا
جِسدی خاطری سب کجھ بنایا گیا ۔ اَج برقیؔ اوہ عربی دلدار آسی

یَدُ اللّٰہِ فَوْقَ اَیْدِیْہِمْ

دوزخ دی اگ حرام اُس تے جسنوں لگے نے مدنی سرکار دے ہتھ
اکھاں نکلیاں پھیر ہوگیاں روشن جدوں لگ گئے شاہِ ابرار دے ہتھ
کالے حبشیاں دے چہرے ہوئے چٹے پھرے انبیاء دے سردار دے ہتھ
برقیؔ دیکھ قرآن مجید اندر ہتھ رب دے احمد مختار دے ہتھ

☆

اینویں پھسیں نہ ہتھ بھروپیاں دے دیویں ہتھ کسے باخدا دے ہتھ
ہتھو ہتھ ڈاکو پئے لٹدے نی دیویں ہتھ نہ اہلِ ہوا دے ہتھ

گودا بہ چشم نوں نظر نہ آوندا اے ہتھ ولی دے نے سرتسلیم دے ہتھ
برقیؔ ویکھ قرآن مجید اندر ہتھ نبی دے نیں خدا دے ہتھ

حق تحقیق نہ شک کوئی ہتھ نبی دے وچ فقیرا دے ہتھ
ایسے واسطے دین ایمان والے دیندے ہتھ آپناں پیشوا دے ہتھ
اُسے قافلے نے کوڑ پہنچناں اے جیدی واگ شاہ انبیاء دے ہتھ
برقیؔ صاف خدا نے ایہ آکھیا اے میرے ہتھ میرے مصطفیٰ دے ہتھ

پنجتن پاک رضی اللہ تعالیٰ عنہم

مصطفیٰ حسنین بتولؔ حیدرؔ اس وچہ نی ایہ پنج نور پنجتن
ہوئی اِنہاں لئی آیہ تطہیر نازل طاہر طیب مطہر طہور پنجتن
لکھیا ویکھ حدیث کساء دے وچہ ہوئے بارگاہ وچہ منظور پنجتن
ایس برقیؔ جیہاں اوگنہاریاں دے شافع ہووسن یوم نشور پنجتن

صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ

یارِ غار رسول صدیق اکبر جو نہ مانے وہ صاحب تحقیق نہیں ہے
جو خدماتِ اسلام صدیق نے کیں کسی اور کو بھی توفیق نہیں ہے
ہمرکابِ رسول تھے شبِ ہجرت اُن کا غیر کوئی یارِ رفیق نہیں ہے
برقیؔ واسطہ اُن کا اسلام سے نہیں جن کے دلوں میں عظمت صدیق نہیں ہے

مدح غوث الاعظم محبوب سبحانی قدس سرّہٗ

غوث مقطع دیوان ولایتاں دا
منبع فیض تے مخزن عنایتاں دا

مظہر کن فیکون دی آیتاں دا
یعنی شاہِ بغداد سرکار میراں

نافذ حکم جن وانسان اُتّے
چرچے اُہدے زمین وآسمان اُتّے

ایہہ اعلان ہوگئے لامکان اُتّے
میری سلطنت دا تاجدار میراں

اُسدی مرضی جو میری رضا ہووے
میری مرضی جو اُسدی ادا ہووے

اُسدا سخن تے میری قضا ہووے
میرے ملک دے وچہ مختار میراں

ایڈا مرتبہ کوئی نہ پا سکیا
اِس مقام وچہ کوئی نہ جا سکیا

برقیؔ نجدی ایہہ بھیت نہ پا سکیا
رب یار اُسدا رب دا یار میراں

☆

پیراں دا پیر تے غوث اعظم حسنی حق شاہِ بغداد میراں

سب اولیاء دے کاہندے قدم اُہدا بیشک حق قطب الافراد میراں

پھڑکے چوراں نوں قطب بنا دیندا دلاں دُکھیاں نوں کرداشاد میراں!

ولی غوث ابدال مجذوب سالک برقیؔ سب دی سن دا فریاد میراں

اَلصِّدْقُ یُنْجِیْ وَالْکِذْبُ یُہْلِکُ

غوث پاک جاں ٹرے بغداد وَلے حاصل کرن تعلیم قسمر آن والی

صدری وچہ اشرفیاں سی چالی کہندی مائی ایہہ غوث جیلان والی

بولیں جھوٹھ نہ بچیا مُول کدیں ہرے جا بی سچ ہے ہر میدان والی!
گلیں جھوٹھیاں طوق زنجیر پیسن برقؔ جھوٹھ گل بڑے نقصان والی

☆

جاویں بُھل نہ بچیا گل میری پیچ سمجھیاں چابی ایمان والی
توڑے لکھ مصیبتاں پیش آون کریں ذرا پرواہ نہ جان والی
میری پند دھیان دے وچہ رکھیں ایہو اصل ای رمز عرفان والی
برقؔ سچیاں تے رحمت رب سندی اسے لعنت جھوٹھیاں رب رحمن والی۔

☆

رخصت مائی تھیں ہو کے غوث اعظم ہک قافلے نال روان ہو گئے
پہتے دشت عراق وِچہ جدوں جا کے ڈاکو آن کے دشمن جان ہو گئے
لیا لُٹ اسباب تمام اُنہاں راہی رو رو کے پریشان ہو گئے
برقؔ قافلہ لٹیا گیا سارا اندر پلک بے سرو سامان ہو گئے

☆

احمد نام سردار سی ڈاکواں دا جس دے چیلیاں ظلم کمایا اے
اُگّے اوس دے رکھ کے مال سارا ہک ڈاکو نے ذکر سنایا اے
لڑکا عجب اک ویکھیا وِچہ لشکر جاں میں اُوس دے کول سدایا اے
پچھیا برقؔ میں مال کی کول تیرے اس نے عجب جواب سنایا اے

:·:

چالی ہکّن اشرفیاں کول میرے جاں میں چھپیاتاں اُس نے بتایا اے

سُنی گل جاں ایہ سردار اُسدی فوراً آپ نوں کول بلایا اے

کہیا غوث میں جھوٹھ نہ بول سکاں مینوں مائی نے ایہ فرمایا اے

صدری کھول اشرفیاں ویکھیاں جاں ڈاکو وچہ حیرانگی آیا اے

نعرہ مار کے ڈگیا وچہ قدماں سُنے چیلیاں سیس نوایا اے

راوی آکھدا ہو گئے ولی سارے فوراً مال تمام پرتایا اے

برقیؔ غوثِ جیلان دی مہربانی پھڑکے چوراں نوں قطب بنایا اے

کرامت حضور محبوب سبحانی قدس سرّہٗ

اوہ تے بادشاہ ای کُلیاں ساریاں دا
نالے آسرا بے سہاریاں دا

دستگیر بے کساں دکھیاریاں دا
سیّد سخی داتا لجپال میراں

بھریا مستیاں دے نال جام اُہدا
اعلیٰ شان بلند مقام اُہدا

شرق غرب اندر فیض عام اُہدا
دتی شمع عرفان دی بال میراں

لا الٰہ دا سبق پڑھا دتا
کفر شرک دا نام مٹا دتا

مُردہ دین نوں پھیر جوا دتا
دتا درس توحید کمال میراں

کُہڑا منکرا! فتح شہادت دے وچہ
کوئی شک ناہیں کرامات دے وچہ

لکھیا صاحبِ مکتوبات[1] دے وچہ
برقیؔ دیوے تقدیر نوں ٹال میراں

---

[1] مکتوبات [illegible] نقشبندی، مکتوب نمبر ۲۱۷" برقی

پہتا کوئی حضور دے شان نوں نہیں | ایڈا قرب کسے رازدان نوں نہیں
جس نے مُنیا غوث جیلان نوں نہیں | اُسنوں ساہنسیاں دے کوک چارنے پئے
ہویا کرم جاں خواجہ شہاب[1] تے سی | میراں پھیریا ہتھ کتاب تے سی
سجدہ کیتا اس رحمتی باب تے سی | منطق فلسفہ دلوں وسارنے پئے
غوث پاک دا جدوں اعلان ہویا | زیر قدم میرے ہر ذی شان ہویا
ہر ولی تابع فرمان ہویا | سجدے ادب دے سب نوں گذارنے پئے
میراں کرم دی نظر فرما کے تے | کیتی عرض جاں ہتھ اُٹھا کے تے
لکھے ازل دے لیکھ مٹا کے تے | برحق رب نوں وی بیڑے تارنے پئے
اس واقعہ دے علماء شاہد | غوث قطب شاہد اولیاء شاہد
اُصفیاء شاہد اتقیا شاہد | کوئی شبہ نہ ایس بیان دے وچ
وڈی مائی نے جدوں فریاد کیتی | غوث پاک نے اُہدی امداد کیتی
اُہدی دُکھاں تھیں جند آزاد کیتی | ہے مشہور تمام جہان دے وچ
میراں پنج تے جھوٹھ نتار دسیا | زور آپناں سر بازار دسیا
بارہیں ورہیں ڈبا بیڑا تار دسیا | راوی ثقہ ایہ گل سنان دے وچ
لکھیا ویکھ توں گلبہار[2] اندر | تے گلدستہ غوث الابرار[3] اندر

---

[1] اشارہ بطرف خواجہ شہاب الدین سہروردی رحمۃ اللہ تعالیٰ ۱۲

[2] کتاب گلبہار فارسی منظوم مصنفہ حضرت علامہ محمد اویس رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ ۱۲

[3] گلدستۂ کرامات ص ۲۵ مصنفہ مفتی غلام سرور لاہوری

ہے موجود سلطان الاذکار[له] اندر　　برقؔ شک نہ اس داستان دیوچہ

☆

تینوں منکرا! بھاوے یا نہ بھاوے　　تیری سمجھ وچہ آوے یا نہ آوے
تیرا ظن ایہ جاوے یا نہ جاوے　　ضد چھوڑ کے میرا بیان تے پڑھ
اہلِ کہف دا غور تھیں حال ویکھیں　　اُنجی النوتیٰ دل کھرکے خیال ویکھیں
ہویا کی عزیر دے نال ویکھیں　　مالکِ مُلک دا ایہ فرمان تے پڑھ
روشن ہوئی قدرت معجزات وچوں　　ہے ظہور اُسدا کرامات دِچوں
ایہ دلیل محکم ہے آیات وچوں　　سُورہ نمل نوں نال دھیان تے پڑھ
تیرا دس ایہ باطل خیال کیوں ہے　　ایہ بے معنی تینوں ملال کیوں ہے
بیڑا ابد جیہی دا ترنا محال کیوں ہے　　برقؔ غور دے نال قرآن تے پڑھ

☆

ایہ کرامت تے پیراں دے پیر دی آ　　مہربانی اس روشن ضمیر دی آ
واہ وا شان میرے دستگیر دی آ　　ذرا نظر اٹھا کے ویکھ تے سہی
جو در آوندا خالی نہ جاوندا ای　　مُونہوں منگیاں مراداں اُوہ پاوندا ای
گیت غوث جیلان دے گاوندا ای　　توں بھی بوہے تے آ کے دیکھ تے سہی
جاں کوئی دُکھی آ دکھ تھیں فریاد کردا　　ویلے بھیڑ دے پیر نوں یاد کردا
میراں پہنچ کے اُہدی اِمداد کردا　　اوسے وقت اٹھا کے دیکھ تے سہی

له مصنفہ عارف باللہ شاہ محمد علم الیقین ص ۲۶ ۔ نوٹ : خواجہ شہاب الدین سہروردی نے اپنی

کتاب خلاصۃ النوادر یہ میں بھی یہ واقعہ درج کیا ہے ۔ ۱۲ مرتب

محبوب اُوہ ربّ سُبحان دا ای — لختِ جگر اوہ شیرِ یزدان دا ای
عالی نسب اُچے خاندان دا ای — برقیؔ نام پہلک کے دیکھ تے سہی

☆

بُڈھی بُنیتی کیتی سرکار آگئے — میراں اولیاء دے سوار آگئے
فقر قادری دے تاجدار آگئے — دُکھی دِلاں نوں جائیں آباد کر کے
میں کمبخت دا خانہ خراب ہویا — میرے دلیدا چن غرقاب ہوا
سُنے جنج ڈولی زیرِ آب ہویا — اُٹھے پھر تڑفاں اُہنوں یاد کر کے
اُچن چیت انھیریاں جھُل گیاں — سُکھ چین دیاں گلاں بھُل گیاں
باراں سال ہوئے دُکھیں رُل گیاں — لختِ جگر ٹر گیا برباد کر کے
ساتھی کوئی نہ دردونڈاں والا — میری اجڑی ہوئی جھوک وسان والا
ایس دُکھ تھیں جِند چھڑاں والا — روواں برقیؔ فریاد فریاد کر کے

☆

عبدالقادرا! پیر جیلانیاں وے — میراں پاک محبوب سبحانیاں وے
میرے سوہنیاں پیرلاثانیاں وے — کردے مدح پئے ارض و سما تیری
مولا علی دا لاڈلا! لال ہیں توں — اندر اولیاء دے بیمثال ہیں توں
مُردے قبراں تھیں لیندا اٹھال ہیں توں — ہوندی کدے نہیں رَدّ دعا تیری
تیری ربّ نہ گل بھواندا اے — لکھے ازل دے لیکھ مٹاوندا اے
تیرا سخن نہ موڑیا جاوندا اے — دیوے بدل تقدیر ادا تیری

میں کنگال تے کرم کما دیویں — میری آس مراد پہنچا دیویں
ڈبا ہویا بیڑا بنے لا دیویں — برقیؔ موڑ دا نہیں خدا تیری

☆

غوث عرض خدا دے حضور کیتی — مہربانی سی رب غفور کیتی!
اُسے وقت دعا منظور کیتی — بار ہیں وریں دتی بیڑی تار میراں
غوغا پے گیا چار سُو اندر — شہرہ ہو گیا ایہ کُو بکُو اندر
ایہو تذکرہ ہر گفتگو اندر — سُنے جنج ڈولی کڈھی باہر میراں
ضمٌ بکمٌ سارے بد کلام ہو گئے — معتقد آکے خاص و عام ہو گئے
کافر حلقہ بگوشِ اسلام ہو گئے — دِتے کفر دے زنگ آتار میراں
جھنگا اُجڑیا پھیر بسایا گیا — خاطر یار قانون بدلایا گیا
اُپر عرش اعلان کرایا گیا — برقیؔ اولیاء دا سردار میراں

☆

مدح قطب عالم حضرت سید شاہ غوث محمد قادری اُچی قدس سرہٗ

غوث پاک دا لاڈلا لال سُچا شاہ غوث محمد سلطان اُچی
لیا مُن ایہ شرقیاں غربیاں نے اندر اولیاء دے اُہدی شان اُچی
عرشی عرش اُتے پڑھے آکھدے نی فلکِ فقر دا ماہِ تابان اُچی
برقیؔ کی خطرہ اُنہاں طالباں نوں ہویا جنہاں دا اے نگہبان اُچی

☆

شمس الدین دے باغ دا پھُل کھڑیا غوث پاک دا غوث زمان اُچی
عرش غرش والے پئے آکھدے نے واہ وا پیر سخی سلطان اُچی
اُسدا آستانہ مخزن فیض دا اے دِلاں مُردیاں نوں پاوے جان اُچی
دستگیر دا نور سُبحان اللہ برقؔ مشکلاں کرے آسان اُچی

☆

عرب دے دیس تھیں چن چڑھیا جس دی روشنی کیتا جہان روشن
خرقہ فقر دا پاک جناب وِچّوں ہویا نور نُور یزدان روشن
اوہو نُور حضور تھیں پا خلعت ہویا آن کے وِچ گیلان روشن
اُسے نُور نے اُچ شریف آکے کیتا برقؔ سارا ہندوستان روشن

☆

ارضِ ہند وِچ آکے ہویاں روشن ویکھو مُورتاں شاہِ جیلان دیاں
نعرے لاالہ دے گونج اُٹھے نیاں کنب گیاں کفرستان دیاں
حُوراں خُلدِ بریں وِچ کرن سجدے نال ویکھ سیدعالی شان دیاں
برقؔ کُل جہان وِچ پیاں دُھماں شاہ غوث محمد سلطان دیاں

☆

شانِ غوث پاک رضی اللہ تعالیٰ عنہ

اُسنوں منصب ولایت نہ لبھدا اے داری جِند جس غوثِ جیلان توں نہیں
واللہ کدے نجات نہ ہووے اُسدی جو قربان اُس شاہِ خُوبان توں نہیں

جہڑے ولیاں ندی کر دے نہیں قدم بوسی نفع انہاں نوں ملنا قرآن توں نہیں
برقی منکر جے ہو یا تے جاسی رد یار تبہ ملاں دا بڑا شیطان توں نہیں

☆

الحق حقیقت حق ہے ایہ غوث پاک نے وال ولائیتاں ندے
فیضیاب پیا ہوندا جہان سارا جرچے دور تک اوہدیاں عنائیتاں ندے
بہرہ ور صاحب اعتقاد ہوندے موذی لوڑ دے موقعے شکائیتاں ندے
برقی ولی تے رب نہیں وکھ ہوندے پکے حکم قرآن دیاں آئیتاں ندے

☆

غوث پاک شاہ بغداد میراں ثانی اوہدا صنف عارفین وچہ نہیں
جہڑا عظمت غوث دا ہو یا منکر اوہ مردود ازلی کسے دین وچہ نہیں
جس تمیا نہ دستگیر نوں اے رتی نور اوس احمق لعین وچہ نہیں
برقی غوث ثقلین سرکار در گا رتبہ کسے پایا عالمین وچہ نہیں

☆

حضرت شاہ معروف خوشابی قدس سرہ

دکھریاں شاناں جہان نالوں شاہ معروف قطب الاقطاب دیاں
مشرق مغرب جنوب شمال توڑیں دھماں پیاں نے میری جناب دیاں
رساں لگیاں نے سارے جہان اتے فلک قادری دے آفتاب دیاں
برقی حور و غلمان سلام کر دے ویکھ چڑ تلاں شاہ خوشاب دیاں

حضرت سخی شاہ سلیمان نوری بھلوالی قدس سرہٗ

سخی شاہ سلیمان تقیں جام پی کے ڈونگھا ہو گیا میرے خیال دا رنگ
قلب و ذہن وچہ روشنی ہوئی پیدا چمک گیا میرے وال وال دا رنگ
عرشی عرش اُتے پئے آکھدے نے جگوں وکھرا اے میرے لجپال دا رنگ
برقی سارا جہان ایہ جاندا اے بے مثل ہے شاہ بھلوال دا رنگ

اولیائے کرام

دِتا علیؓ نوں تاج ولائیتاں دا ختم الرسل احمد مصطفٰے ہادی
اُو ہو ہادیا بندے راہنما ہوئے جیہناں منیا مشکل کشا ہادی
حسن حسنؓ دا چمکیا چن وانگوں جدوں نگہ کیتی مرتضٰے ہادی
مُلکیں ہویا معروف معروف کرخی بخشی عشق دی جدوں ضیاء ہادی
شہ جنید نالے ابوبکر شبلی بوالفضل شاہِ اولیاء ہادی
بوسعید نے فقر دے گنج ونڈے مُردہ دِلاں نوں لیا بجا ہادی
دائی مُلک عرفان دے غوث اعظم دستگیر وچہ دوسرا ہادی
اگمے نہیں ہویا اگوں نہیں ہونا ایہو جیہا کوئی پیشوا ہادی

لہ خاندان چشتیہ کی کتب میں بروایت مشائخین چشتیہ یہ روایت منقول ہے کہ نبی اکرم صلی اللہ علیہ وسلم نے سفرِ معراج سے واپس آکر حضرت علی مرتضٰی کرم اللہ وجہہ کو خرقۂ ولایت عنایت فرمایا تھا۔

کہ حضرت خواجہ حسن بصری قدس سرہٗ ۱۲ منہ

مُردے قبراں تھیں پکڑ اُٹھا دِتے دِتّا چوراں نوں قطب بنا ہادی

پاک و ہند نوں پاک بنان والا قطب[1] شاہ قطب الاتقیا ر ہادی

چشمے قادری اُچ شریف اندر شاہ غوث آلِ مجتبےٰ ہادی

مخزن فیض خوشاب شریف ہویا باب فقر ولے کیتے وا ہادی

سخی شاہ معروف سُلطان عالم کعبہ عارفاں بحرِ سخا ہادی

حضرت شاہ سخی سُلیمان نوری آیا نور دی پہن ردا ہادی

چاوہ[2] پاک مشہور رہے طُور وانگوں دِتے عشق دے ناد رجا ہادی

سیّد پیر نوشہ گنج بخش حاجی دشتِ معرفت وچہ یکتا ہادی

چرچے پاک[3]، سچیار[4]، شہید[5] والے دِتا دُھی فضیل[6] بنا ہادی

---

[1] حضرت سید عبدالعلی عُرف قطب شاہ بغدادی حضرت غوث الاعظم قدس سرہٗ کے خالو تھے آپ نے برِ صغیر پاک و ہند میں پانچویں صدی کے آخر میں تبلیغ اسلام فرما کر لاکھوں غیر مسلم مسلمان کئے تاریخ کوہستان عربی میں ہے کان قطبا منجانب شیخ عبدالقادر جیلانی علی الھند ۔ یعنی آپ سید عبدالقادر جیلانی کی طرف سے ہندوستان کے قطب تھے ۱۲ مرتب [2] چاوہ شریف ضلع سرگودہا شیخ الکل حضرت سخی شاہ سُلیمان نوری قادری قادری قدس سرہٗ کا وطن تھا۔ حضرت سخی پاک قدس سرہٗ مجددِ اعظم حضرت سید نوشہ گنج بخش کے مرشد تھے [3] حضرت شاہ عبدالرحمٰن پاک عرف پاک رحمٰن نوشاہی مدفون بھرڑی شریف ضلع گوجرانوالہ حضرت سید نوشہ گنج بخش کے خلیفہ تھے [4] حضرت پیر محمد سچیار گیانی نوشاہی مدفون نوشہرہ شریف ضلع گجرات خلیفہ ارشد حضرت نوشہ گنج بخش [5] حضرت سید شاہ محمد شہید نوشاہی مدفون رُہتاس ضلع جہلم حضرت مجدد اعظم نوشہ گنج بخش کے خلیفہ تھے [6] خواجہ سید

سَر زمین بیا رنمل شریف[۱] وِچوں وِتے فقر دے بحر وگا ہادی

ہویا فقر نوشاہی مشہور سارے دِتی عشق دی نہر چلا ہادی

بنیا وارث مسند نوشاہی شاہ ہاشم[۲] دِل دریا ہادی

سید سخی سعید[۳] سُلطان دُولا کردا فقر دا دان عطا ہادی

حضرت پیر غلام شاہ[۴] نوشاہی دیوے پلک وِچ توڑ پہنچا ہادی

سخی بحر علوم[۵] دی گلی اندر اَڈّ جھولیاں لیئں گدا ہادی

حضرت شاہ چراغ[۶] دے سوچ قدماں رکھن ادب تھیں سیس جھکا ہادی

محمد فضیل کابلی نوشاہی مدفون چینی حصار کابل وحی کے لقب سے ملقب تھے۔ ۱؎ موضع رنمل شریف ضلع گجرات جہاں حضرت نوشہ گنج بخش کا روضہ پاک ہے ۲؎ محدث اعظم سید محمد ہاشم شاہ دریا دل نوشاہی فرزند اصغر حضرت نوشہ گنج بخش و سجادہ نشین اول بارگاہ نوشاہیہ ۱۲ مرتب ۳؎ قطب العارفین حضرت سید سلطان محمد سعید شاہ دُولا نوشاہی سید محمد ہاشم شاہ دریا دل کے تیسرے فرزند اور حضرت نوشہ گنج بخش کے تیسرے سجادہ نشین تھے۔ ۴؎ قطب التکوین حضرت سید غلام محمد شاہ نوشاہی مدفون ٹھیکریاں شریف ضلع ریاسی مقبوضہ کشمیر سرکار بحر العلوم کے والد ماجد تھے۔ آپ صاحب کشف و کرامات اور علم و فضل میں ممتاز تھے آپ فارسی زبان کے قادر الکلام شاعر تھے۔ ۵؎ سید نصیر الدین احمد عرف شاہ اللہ دتہ بحر العلوم نوشاہی متوفی ۲ ذی الحجہ ۱۳۳۲ھ مدفون چک سواری شریف ضلع میرپور آزاد کشمیر بڑے فقید المثال بزرگ تھے۔ آپ کی سینکڑوں کرامات آج تک زبان زد خاص و عام ہیں۔ ۶؎ قطب الاقطاب حضرت سید چراغ محمد شاہ نوشاہی قدس سرہٗ متوفی ۱۲ ربیع الثانی ۱۳۶۶ھ شب دوشنبہ مدفون چک سواری شریف ضلع میرپور والد ماجد حضرت مصنف مدظلہ حضرت نوشہ گنج بخش کی اولاد سے بڑے قیمتی بزرگ تھے۔ آپ

سید بحر علوم دا لال سُچا شاہ معصومؒ شاہِ اتقیاء ہادی

چھنبی والڑا، شاہ سلطان علیؒ گوہر شاہؒ ہے مہ لقا ہادی

بحر و بَر دے وچ لطیف بڑی دھڑی والڑا باصفا ہادی

لکھے فیض سرکار سچیار کولوں ڈُنگے عشق دے گئے وجا ہادی

دُھم جگ وچ ہوتیاں والڑے دی جسنوں مَنندے ارض و سما ہادی

ہرنی شاہ تے شاہ مراد سائیں سُتے شہر قصور دے سیج وچھا ہادی

نوشہ پیر دا فیض ہمیش جاری ہر دیار دے وچ جلوہ نما ہادی

چشتی، سہروردی نالے نقشبندی غوث پاک تے سب فدا ہادی

جہڑا قادری مے نہ چکھدا اے اوہ نہیں ہو سکدا راہنما ہادی

کوئی جانے نہ جانے میں جاندا ہاں کیویں بخشدے آب شفا ہادی

کیویں لین جھوٹے چڑھکے دار اُتے کیویں دیوندے کھل لُہا ہادی

کیویں وشت پریم دے وچ آکے کردے عشق نماز ادا ہادی

کیویں آپنا آپ پچھان کے تے دیندے آپنا آپ بُھلا ہادی

کیویں چخہ نمرود دی سمجھ گلشن دیندے شوق تھیں چھال لگا ہادی

کیویں وچ عراق دے جنگلاں دے دیندے آپنی رت سُکا ہادی

کا سلسلہ فقر بلادِ عرب یورپ تک پھیلا ہوا ہے۔ ۱؎ حضرت سید معصوم شاہ نوشاہی سرکار بحر العلوم کے فرزند اصغر ہیں آپ کا روضہ پاک موضع بھڈل شریف ضلع جہلم مرجع خلائق ہے ۲؎ حضرت سید علی اکبر شاہ نوشاہی عرف چھنبی والی سرکار کا روضہ پاک موضع سنگوئی شریف ضلع جہلم میں زیارتگاہ خاص و عام ہے ۳؎ حضرت سید سلطان علی شاہ نوشاہی چھنبی والی سرکار کے فرزند ہیں ۴؎ حضرت

کیوں تخت نشینیاں[1] چھوڑ کے تے بہندے وچہ تکّی جنگل آ بادی
کیوں بیٹھ چناں دے کنڈیاں تے ویندے رات تمام لنگھا بادی
کیوں نفس نوں قفس وچہ بند کر کے کردے رند کے پاک صفا بادی
کیوں آپنے خون دے نال آکے دیندے رنگ دشتِ کربلا بادی
کیوں یار دے عشق پیار اندر لیندے آپنا بدن چِروا بادی
وصل بناں قربانیوں نہیں ہوندا مینوں گئے ایہ گل سمجھا بادی
برقیؔ آپنا آپ گوا کے تے لیندے آپنے آپ نوں پا بادی

☆

مجدد اعظم حضرت سید نوشہ گنج بخش قادری قدس سرہٗ

ڈیکھ بحرِ ہویت دے وچہ آکے کشتیِ فقر دا ناخدا نوشہ
منزل لنگھ جبروت لاہوت والی پہتا وچہ ہاہوت دے جا نوشہ
کیتی مصحفِ عشق دیاں سورتاں دی ابتدا میراں انتہا نوشہ
برقیؔ تختِ ثریٰ تھیں عرش توڑیں ہر مقام وچہ جلوہ نما نوشہ

☆

پیر گوہر شاہ نوشاہی رحمانی مدفون رنمل شریف ۱۲ مرتب
[1] اشارہ بطرف قطب الاولیاء وحضرت سید مبارک حقانی قادری اُچی قدس سرہٗ
[2] اشارہ بطرف مجدد اعظم حضرت سید نوشہ گنج بخش قدس سرہٗ ۱۲ مرتب